

Affiliate member of the International Hydropower Association
Członek stowarzyszony Międzynarodowego Stowarzyszenia Hydroenergetyki

Biuro Towarzystwa / Office:
ul. Piaskowa 18, 84-240 Reda

tel/fax: **+58/ 678 79 51**

tel. kom. **605 56 55 86**

e-mail: **biuro@tew.pl**

www.tew.pl

Pani Anna Moskwa
Minister Klimatu i Środowiska

ul. Wawelska 52/54,
00-922 Warszawa

Gdańsk, 25 listopada 2022

sprawa: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 2022 roku
w sprawie sposobu obliczania limitu ceny (Dz.Ust. RP 2022 r. poz.2284)

Szanowna Pani Minister,

Z dużym zaniepokojeniem zapoznaliśmy się z treścią rozporządzenia jak wyżej. Uważamy, że zapis w § 2 pkt 3 ww. rozporządzenia, jest nie tylko krzywdzący, lecz niebezpieczny dla całej branży hydroenergetycznej, w której w ostatnim czasie nastąpiło pewne ożywienie inwestycyjne, a w dalszej perspektywie - dla całej polskiej elektroenergetyki.

Wprowadzone ograniczenie ceny do poziomu 40 % ceny referencyjnej oznacza, że nawet dla elektrowni wodnych o mocy poniżej 500 kW będzie ona niższa niż średnia cena na rynku konkurencyjnym w czwartym kwartale ubiegłego roku (325 zł/MWh). W przypadku elektrowni o mocy powyżej 1 MW różnica na niekorzyść sprzedającego wyniesie 75 zł/MWh. Oznacza to nie tylko całkowite wycofanie się z wszelkiego rodzaju wsparcia dla energetyki wodnej, ale postawienie jej w sytuacji gorszej niż, gdyby mechanizmu wsparcia w ogóle nie było. Według informacji od członków naszego stowarzyszenia, a są to przede wszystkim krajowe korporacje energetyczne, sytuacja ta szybko doprowadzi do utraty niedawno odzyskanej rentowności znaczącej części polskich elektrowni wodnych. Z drugiej strony po raz kolejny uderzone zostaje otoczenie polskiej hydroenergetyki w postaci dostawców usług i wyposażenia i biur projektowych. Trwająca od 30 lat niestabilna polityka polskiego państwa doprowadza te podmioty za jednym do upadku, a później – w krótkich okresach koniunktury - do obciążenia ponad siły. W rezultacie, już od dłuższego czasu branża cierpi na rosnący deficyt zdolności wykonawczych, w tym rosnące braki wykwalifikowanej kadry. Powrót do stanu wyjściowego wymaga praktycznie wychowania nowego pokolenia inżynierów.

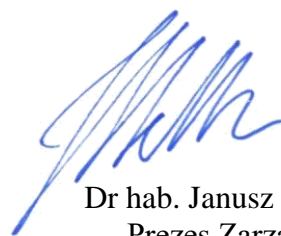
W tej sytuacji, nie chcąc powtarzać słusznych argumentów merytorycznych zawartych w piśmie Pani Prezes Towarzystwa Rozwoju Małej Energetyki Wodnej Ewy Malickiej z dnia 15 listopada br., **w całej rozciągłości popieramy wyrażony w nim protest, a zwłaszcza postulat o ustanowieniu limitu na poziomie 100% ceny referencyjnej obowiązującej** w dniu obliczania odpisu na fundusz solidarnościowy, o którym mowa w Rozporządzeniu Rady UE 2022/1854 w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii.

W uzupełnieniu do pisma Pani Prezes Ewy Malickiej stwierdzamy, że zapisy odnoszące się do hydroenergetyki w oprostowywanym przez nas rozporządzeniu Rady Ministrów nie tylko nie realizują celów, który postawili sobie autorzy Rozporządzenia Rady UE 2022/1854, ale są też sprzeczne z polityką energetyczną Unii Europejskiej, a także polityką krajową - zwłaszcza w części dotyczącej odnawialnych źródeł energii. Zwracamy tu uwagę na następujące okoliczności.

1. Sektor energetyki wodnej wnosi około 1,3 % wkładu do produkcji energii elektrycznej w kraju. Zatem jakiegokolwiek obniżenie ceny dla wytwórcy z tego sektora będzie niezauważalne dla konsumenta końcowego. Wynikający z Rozporządzenia pułap cenowy stanowi natomiast realne zagrożenie dla dalszego funkcjonowania sektora i jego otoczenia.
2. W odróżnieniu od wymienionych wcześniej instalacji fotowoltaicznych i wiatrowych, liczne obiekty energetyki wodnej mają charakter wielozadaniowy – ich właściciele uczestniczą w różnym stopniu w kosztach utrzymania piętrzeń i zbiorników i wykonują ważne zadania dla gospodarki wodnej nie otrzymując stosownej rekompensaty za wynikające stąd obniżenie produkcji. Na odwrót – są poddani licznym obciążeniom fiskalnym.
3. Z punktu widzenia systemu elektroenergetycznego zasadnicze znaczenie miała zawsze praca regulacyjna i interwencyjna, w tym praca szczytowa i podszczytowa, oraz wykonywanie innych usług systemowych. Penetracja systemu przez źródła niestabilne (przede wszystkim fotowoltaiczne i wiatrowe) sprawiła, że specjalnego znaczenia nabrało nie tylko magazynowanie energii w czasie jej nadpodaży oraz oddawanie w czasie zwiększonego zapotrzebowania, ale także kompensacja trudno przewidywalnych fluktuacji parametrów sieciowych.

Do takiej pracy przystosowane są nie tylko nieliczne w naszym kraju klasyczne elektrownie pompowo-szczytowe, ale także elektrownie zbiornikowe i kaskady rzeczne. Z tego też powodu wymienione wcześniej Rozporządzenie Rady UE zwalnia z pułapów cenowych przychody rynkowe ze sprzedaży energii elektrycznej uzyskanych z elektrowni zbiornikowych. Autorzy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada nie zwrócili uwagi na ten fakt dokonując pozarynkowej regulacji. Należy zaznaczyć, że mamy tu też ewidentną sprzeczność z ostatnimi działaniami polskich władz, zmierzającymi do uelastyczenia krajowego systemu elektroenergetycznego środkami obejmującymi również energetykę wodną.

Licząc na przyjęcie argumentów zgłaszanych zarówno przez Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych, jak i przez nas oraz podjęcie niezbędnych działań zmierzających do stosownej korekty zapisów Rozporządzenia RM z dnia 8 listopada 2022 r. pozostaję z wyrazami szacunku i serdecznymi pozdrowieniami.

Dr hab. Janusz Steller
Prezes Zarządu
Towarzystwa Elektrowni Wodnych

k.o.

Ewa Malicka, Prezes Zarządu Towarzystwa Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych